

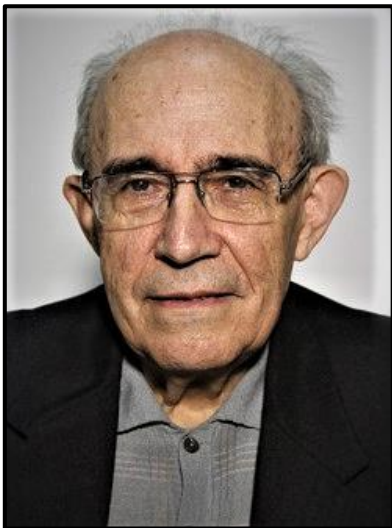
ressò mont-roigenc

MOSSÈN JOAN ARAGONÈS I LLABERIA, ENS HA DEIXAT

Miquel Anguera, “Beatet”

22-03-2020

Mossèn Joan Aragonès i Llaberia, fill de Mont-roig i de cal *Savall*, ens va deixar el proppassat dimarts 17 de març. Tenia 90 anys i sempre va estar molt lligat al seu poble, la seva família i la seva gent.

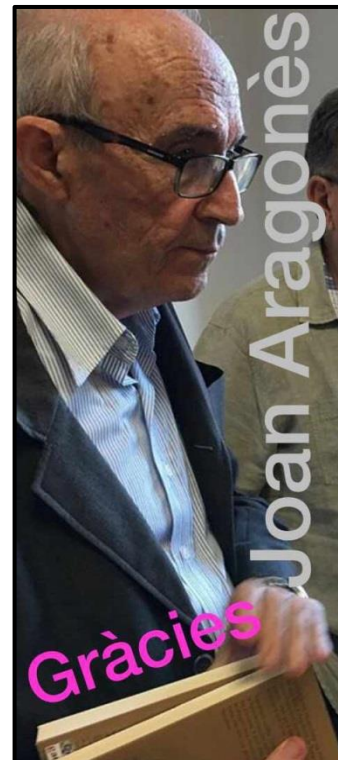
Havia nascut al nostre poble el 22 de maig de 1929 (del mateix poble i *quinta* que el meu oncle mossèn Anton Brú i Borràs, traspassat el 2015. Coetanis i molt amics).

Mossèn Joan va ser capellà de l'hospital de Santa Tecla de Tarragona (1960-2019) i durant tots aquests anys visitava malalts i va assistir i ajudar moltíssims tarragonins (i també mont-roigencs). També fou president de la Fundació Hospital de Sant Pau i Santa Tecla.

Fou ordenat sacerdot l'any 1952 a Sant Pere del Vaticà i fou també canonge de la catedral de Tarragona, essent elegit el 2001, degà del Capítol de dita catedral. Fou Vicari General amb l'Arquebisbe Ramon Torrella des del 1984 a l'any 1998. Fou declarat *fill predilecte* de la ciutat de Tarragona i va ser professor emèrit de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós (1969-2007).

També recordarem que fou administrador de la nostra parròquia de S. Miquel Arcàngel i de la tinença de Sta. Magdalena de Miami entre 2012 i 2013. També recordarem que fou professor del Seminari de Tarragona entre 1955 i 1976. També fou capellà de les Germanetes dels Pobres i de les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül. Membre del Consell de Presbiteri i també del Col·legi de Consultors de l'Arquebisbat entre 1984 i 2003. Entre 1971 i 1984 fou delegat diocesà d'Ensenyament i Catequesi i de 1988 a 2002 fou el responsable de la Delegació Diocesana per al Patrimoni Artístic i Documental i Art Sacre.

Era un home molt altruista i humà, senzill, agradable i d'exquisit tracte, intel·ligent, amb gran memòria i gran coneixedor de la Bíblia. Estava enamorat de Terra Santa, on sovint hi va anar organitzant una colla de viatges durant la seva vida. A tota persona que li demanava ajut, mai va rebutjar donar-n'hi. A nivell personal, jo el definiria com un home savi i molt culte.

A nivell local, fou col·laborador amb moltes coses i persones i, especialment, del nostre **Ressò mont-rogenic**, sobretot en temes d'història local i també fou assessor d'una colla de publicacions. El que més recordo d'ell és l'article que va escriure a **Ressò** on es queixava de la construcció de les escales de l'entrada principal de l'Ermita perquè van amagar els senyals que hi havia a terra de l'espasa del rei moro i de les petjades del seu cavall (llegenda de "*La relliscada del rei moro*").

Vaig tenir la immensa sort de tractar-lo i estimar-lo. Gràcies mossèn Joan, per tot el que ens has donat, i descansa en pau!!